

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Vergadering van de Permanente Commissie
van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Belgrado, 24 mei 2007**

De Permanente Commissie (*) van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa heeft op donderdag 24 mei 2007 een vergadering gehouden in Belgrado op uitnodiging van de Nationale Assemblée van de Republiek Servië, het land dat momenteel het voorzitterschap waarneemt van het Ministercomité van de Raad van Europa.

Op het programma van de vergadering stond eerst een welkomsttoespraak van de h. Oliver Dulić, Voorzitter van de Nationale Assemblée, gevolgd door een gedachtewisseling met de h. Vuk Jeremić, Minister van Buitenlandse Zaken, Voorzitter van het Ministercomité.

Zowel de nieuwe Parlementsvoorzitter als de nieuwe Minister van Buitenlandse Zaken hebben de vergadering van de Permanente Commissie gekozen voor hun eerste internationale openbare toespraak (*na de parlementsverkiezingen van 21 januari 2007*), een feit dat door de h. René van der Linden, Voorzitter van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa, als “uiterst symbolisch” werd bestempeld. “Dat getuigt van het engagement van de nieuwe regering ten opzichte van de Europese waarden. Servië heeft een punt gezet achter het verleden en een nieuw hoofdstuk in zijn geschiedenis geopend binnen een Europees perspectief”, heeft hij verklaard.

Tijdens zijn toespraak heeft de h. Vuk Jeremić, Minister van Buitenlandse Zaken, de vier prioriteiten voorgesteld voor het Servische voorzitterschap van het Ministercomité van de Raad van Europa. Servië is ervan overtuigd dat het zowel mogelijk als noodzakelijk is om nieuwe vooruitgang te boeken met het oog op het uitbouwen van een Europa zonder breuklijnen, en wil dan ook werk maken van de volgende vier prioriteiten onder het motto “Een Europa – Ons Europa”:

- het bevorderen van de fundamentele waarden van de Raad van Europa: mensenrechten, democratie en Rechtsstaat;
- het versterken van de veiligheid van personen – meer bepaald door de strijd tegen terrorisme, georganiseerde misdaad en corruptie;
- het uitbouwen van een meer menselijk Europa – naar een actievere deelname van alle burgers;
- het versterken van de samenwerking en van de relaties van goed nabuurschap middels de volledige eerbiediging van de waarden en de toepassing van de normen van de Raad van Europa in de landen van Zuidoost-Europa.

In zijn toespraak heeft de Minister van Buitenlandse Zaken het belang van de verzoening erkend als «een cruciaal element in de heropbouw van een Europa zonder breuklijnen». Hij verklaarde: “Om de democratie volop tot bloei te laten komen, is het noodzakelijk een open en volledige inventaris te maken van het verleden. Daarom is de Republiek Servië vastberaden om een volledige en onmiddellijke samenwerking aan te gaan met het Joegoslaviëtribunaal in Den Haag. Alle beschuldigten moeten opgespoord, aangehouden en uitgeleverd worden. Dat is niet alleen onze internationale verplichting, het is onze morele verplichting – ten opzichte van onze burens in de wereld, maar vooral voor onszelf. We moeten breken met het recente verleden om ware gerechtigheid te doen zegenen. Alleen zo kan Europa vooruitgaan”.

Op de vragen van *senator Luc Van den Brande* betreffende de samenwerking met het Joegoslaviëtribunaal en het statuut van Kosovo, heeft de Minister zijn sterk engagement herhaald ten voordele van een Servië dat vastberaden is om voluit en onmiddellijk samen te werken met het Joegoslaviëtribunaal. Hij heeft meer bepaald de bedoeling van de nieuwe regering onthuld om een nieuwe instelling op te richten, met name de *Nationale Veiligheidsraad*, die hoogstwaarschijnlijk zal worden voorgezeten door de President van de Servische Republiek, de h. Boris Tadić, die zich in het verleden steeds zeer open heeft opgesteld inzake de samenwerking met het Tribunaal.

Betreffende Kosovo heeft hij onderstreept dat er veel tijd zal nodig zijn voor de onderhandelingen, en veel goede wil en vastberadenheid van beide partijen om uiteindelijk – onder leiding van de VN en de internationale gemeenschap – te komen tot een compromis dat wederzijds aanvaardbaar is en levensvatbaar naar de toekomst toe.

(*) De Permanente Commissie is samengesteld uit het Bureau (de voorzitter van de Assemblee, de 20 ondervoorzitters en de voorzitters van de vijf politieke fracties) alsook uit de commissievoorzitters en de voorzitters van de nationale delegaties. Gewoonlijk vergadert zij ten minste tweemaal per jaar en heeft zij als belangrijkste opdracht te handelen in naam van de Assemblee wanneer deze laatste niet in zitting is.

Op de agenda van de vergadering stonden verder volgende onderwerpen:

Begrotingen van de Raad van Europa voor het boekjaar 2008 (Advies 264)

Uitgaven van de Parlementaire Assemblee voor het boekjaar 2008 (Advies 265)

In zijn inleiding heeft *senator Paul Wille*, rapporteur voor de twee adviezen, doen opmerken dat de twee verslagen unaniem werden goedgekeurd in de commissie voor economische zaken en ontwikkeling.

Inzake het advies over de begroting van de Raad van Europa voor het boekjaar 2008, heeft de rapporteur van bij het begin onderstreept dat de financiële toestand van de Raad van Europa alles behalve rooskleurig is. Rekening houdend met het principe van de nulgroei in reële termen – opgelegd door budgettaire beperkingen van de Lidstaten – is de begroting van de Raad van Europa niet langer aangepast aan zijn noden.

De spreker heeft er meer bepaald de nadruk op gelegd dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens steeds meer middelen nodig heeft om het hoofd te kunnen bieden aan het toenemend aantal zaken die er worden ingediend, hetgeen tot gevolg heeft dat het Hof steeds zwaarder gaat wegen op de begroting van de Organisatie. In het verleden werd er reeds voorgesteld om de begroting van het Hof af te splitsen van de rest van de gewone

begroting. Bovendien zouden de bijdragen van elke Lidstaat minstens de administratieve kosten moeten dekken die verbonden zijn aan het feit dat een land lid is van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, of, anders gezegd, met de administratieve kosten die de rechter van dat land vertegenwoordigt. Verder is het is evident dat Protocol nr. 14 zo spoedig mogelijk moet worden geratificeerd en dat bepaalde maatregelen die Lord Woolf voorstelde, moeten worden toegepast.

De spreker herinnert eraan dat hetgeen gevreesd werd in de begrotingsadviezen voor de boekjaren 2005 en 2006 ondertussen jammer genoeg werkelijkheid geworden is. In die adviezen werd het Ministercomité gewezen op de gevaren voor de Organisatie van een beleid dat de voorkeur geeft aan de financiering van de noden van het Hof door een vermindering van de kredieten voor de andere sectoren van de Organisatie. Die keuze is nadelig voor de Raad van Europa in zijn geheel.

Volgens de verslaggever heeft het geen zin te geloven dat het voortzetten van een beleid gericht op een besnoeiing in de uitgaven, door efficiency-winsten in alle sectoren van de Raad van Europa, het systeem zal kunnen redden. Het is hoog tijd om de oorzaken aan te pakken, en niet de gevolgen. Volgens hem moeten de Lidstaten hun verantwoordelijkheid opnemen en het totaal van de noden van het Hof financieren, buiten een nulgroei in reële termen.

Volgens de spreker zou de Raad van Europa zich niet alleen moeten bezighouden met zijn fundamentele waarden – mensenrechten, democratie en Rechtsstaat -, maar ook met een aantal andere domeinen zoals cultuur, sport, onderwijs, gelijke kansen tussen mannen en vrouwen, ...

Hij heeft onderstreept dat de kost verbonden aan het personeel niet alleen moet gezien worden als uitgaven, vermits het personeel eerst en vooral moet beschouwd worden als een grote toegevoegde waarde.

Hij is van mening dat de Staten die het statuut hebben van waarnemer bij de Raad van Europa eveneens zouden moeten bijdragen in de kosten van de Organisatie.

In het advies vraagt de Assemblee aan het Ministercomité om bij de bepaling van het bedrag van het gewone budget van de Raad van Europa voor 2008, als uitgangspunt het gewone budget voor 2007 te nemen, verhoogd met de kost van bepaalde budgettaire aanpassingen en andere statutaire verplichtingen. De Assemblee vraagt eveneens aan het Ministercomité om de vastgelegde begrotingskalender nauwlettend te volgen, om zo de verzanding van de debatten te vermijden, hetgeen het geval was in 2006.

Inzake het advies betreffende de uitgaven van de Parlementaire Assemblee voor het boekjaar 2008, heeft de spreker erop gewezen dat vorig jaar, nadat de begroting was goedgekeurd, het Ministercomité nog bijkomende verminderingen had opgelegd (onder meer voor vertolking, vertaling,...), hetgeen volstrekt onaanvaardbaar is.

De rapporteur heeft de misprijzende houding aan de kaak gesteld die het Ministercomité, samengesteld uit diplomaten, heeft aangenomen ten opzichte van de Assemblee, samengesteld uit verkozen parlementsleden, alsook de nefaste rol die de Secretaris-generaal gespeeld heeft in het begrotingsdossier. De spreker heeft het trouwens betreurd dat die laatste niet aanwezig was bij dit debat. Hij heeft onderstreept dat hetgeen door de Secretaris-generaal gevraagd wordt uiteraard de goedkeuring wegdraagt van het Ministercomité, maar dat het regelrecht leidt naar het einde van de werking en de geloofwaardigheid van de Raad van Europa.

In haar advies vraagt de Assemblee meer bepaald aan het Ministercomité om de begroting voor het jaar 2008 in reële termen op hetzelfde niveau te houden als voor 2007. Verder zou de Assemblee meer budgettaire bevoegdheden moeten krijgen.

De spreker heeft zijn uiteenzetting beëindigd door aan de collega's parlementsleden, alsook aan de hoge ambtenaren te vragen wie van hen de verantwoordelijkheid op zich wou nemen om, door het uitvoeren van dit beleid, de oorzaak te zijn van de dood van de Raad van Europa.

Hij heeft onderstreept dat in de huidige wereld de problemen inzake mensenrechten steeds maar toenemen. Het is van cruciaal belang dat de parlementsleden, de politici, nauw betrokken blijven bij dit debat. De weg die de diplomaten, de ambtenaren die het Ministercomité uitmaken, hebben ingeslagen, is dan ook volkomen onaanvaardbaar.

In zijn interventie heeft *senator Luc Van den Brande* doen opmerken dat het niet langer een technisch debat, maar wel een politiek debat is, waarin de klemtoon ligt op verantwoordelijkheid en geloofwaardigheid. Volgens hem moet de Raad van Europa gezien worden als een holdingmaatschappij. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, de Assemblee en het Congres voor de lokale en regionale overheden geven waarde aan de aandelen van de holdingmaatschappij, die op zich een lege doos is.

Hij is het ermee eens om te stellen dat er een tegenstelling is tussen de Assemblee en de Secretaris-generaal, maar volgens hem is de echte prioriteit de houding van de 47 Lidstaten waarvan de regeringen hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Hij heeft de hypocrisie aangeklaagd tussen de grote beslissingen genomen tijdens de Top van Warschau in mei 2005, en de concrete toepassing ervan op het terrein.

Hij heeft vervolgens verklaard dat hij niet tegen een rationalisering van de werkzaamheden is, noch tegen besparingsmaatregelen, maar hij is ervan overtuigd dat de ingeslagen weg regelrecht naar een onverbidelijke dood leidt, een "Mort subite" (een uitstekend Belgisch bier overigens), maar niet naar een levensvatbare oplossing voor de Organisatie.

Hij stemt volledig in met de twee adviezen. Volgens hem moet er gehandeld worden in overleg met de nationale regeringen, en niet met het Ministercomité, samengesteld uit diplomaten, die enkel optreden als stromannen.

Hij meent dat de Assemblee aan zelfkritiek moet doen. Enkele maanden geleden, bij de goedkeuring van het verslag over het institutionele evenwicht in de schoot van de Raad van Europa, heeft de Assemblee de gelegenheid gehad om meer autonomie te verkrijgen op budgettair vlak, maar zij heeft toen jammer genoeg amendementen in die zin verworpen.

Na het debat, waarin hij de volledige steun van alle deelnemers verkregen had, heeft *de rapporteur Paul Wille* verklaard dat de Secretaris-generaal steeds kan terugkomen op zijn houding. Hij heeft voorgesteld om tijdens de volgende zitting een dringend debat te organiseren over de begroting in plenaire vergadering. Men zou eveneens de NGO's, het personeel en – waarom niet – de media kunnen mobiliseren. Hij heeft verder het nut aangetoond om een volledig informatiedossier voor te bereiden bestemd voor de nationale regeringen.

De twee adviezen werden unaniem goedgekeurd.

De opvolging van de verbintenissen betreffende sociale rechten (Aanbeveling 1795)

In haar aanbeveling herinnert de Assemblee eraan dat het herziene Europees Sociaal Handvest van de Raad van Europa, dat in werking is getreden in 1999, beschouwd moet worden als de minimumbasis van sociale rechten die alle Lidstaten van de Raad van Europa zouden moeten waarborgen aan hun burgers, in het bijzonder aan de meest kwetsbare. Zij heeft onderstreept dat het Handvest eveneens een instrument is voor de coördinatie op het vlak van het sociaal beleid.

In die context spoort de Assemblee de Lidstaten aan om maatregelen te nemen opdat het herziene Europees Sociaal Handvest het referentiekader zou worden van het Europees sociaal beleid, en herinnert zij er onder meer het Ministercomité aan om de nodige schikkingen te treffen opdat de leden van het Europees Comité inzake Sociale Rechten, het opvolgingsorgaan voor de toepassing van het Handvest, verkozen zouden worden door de Assemblee vanaf de volgende gedeeltelijke vernieuwing van het comité.

De Assemblee stelt voor om regelmatig debatten te organiseren over kwesties inzake het sociaal beleid, ter ondersteuning van de inspanningen om de invloed te verhogen van het Handvest op het sociaal beleid in een verruimd Europa. Zij stelt eveneens voor om in de plenaire vergadering jaarlijks een debat te houden over de activiteiten van de Internationale Arbeidsorganisatie.

De situatie van bejaarden in Europa (Aanbeveling 1796)

In haar aanbeveling vertrekt de Assemblee van het onbetwistbare feit dat de bevolking in Europa veroudert. De Assemblee meent evenwel dat ouderdom niet noodzakelijk moet beschouwd worden als een ziekte, maar wel als een uiterst ingewikkeld ontwikkelingsproces dat een nieuwe aanpak vereist inzake sociaal beleid. Bejaarde personen hebben enorm uiteenlopende interesses, bekwaamheden, noden en bekommernissen, en zijn een nieuwe bron van rijkdom door hun privé- en beroepservaring.

De Assemblee meent dat bejaarden nog te dikwijls geconfronteerd worden met discriminaties in hun dagelijks leven of in hun beroepsleven, en dat terwijl de verlenging van de levensverwachting een kans moet zijn voor iedereen.

De Assemblee roept dan ook de regeringen van de Lidstaten op om onder meer maatregelen te nemen inzake het sociale beschermingssysteem (pensioenstelsel, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen) en inzake de gezinshulp en –steun. Zij spoort hen eveneens aan om een beleid te ontwikkelen inzake tewerkstelling en deelname van bejaarden aan het lokale leven.

Het opvangen van koolstofdioxide in de strijd tegen de klimaatsveranderingen (Resolutie 1552)

Momenteel berust de strijd tegen de klimaatsveranderingen grotendeels op de toepassing van het Protocol van Kyoto, dat meer bepaald gericht is op het terugdringen van gasuitstoten die het broeikaseffect bevorderen. Maar naast de terugdringing ervan

voorziet het Protocol ook in de ontwikkeling van het opvangen en het stockeren van koolstofdioxide door middel van “koolstofputten” zoals de bossen en de bodem, die het natuurlijk vermogen hebben om koolstofdioxide uit de atmosfeer te absorberen en te stockeren.

Rekening houdend met het energiedeficit en ons onvermogen om het op te lossen door beschikbare hernieuwbare energieën, is het enige middel om radicaal de uitstoot van gasen met broeikas effect te verminderen, het ontwikkelen van alternatieve energieën en van energiebesparingen. De technologieën inzake het opvangen en stockeren van koolstofdioxide kunnen evenwel ook een bijdrage leveren in de strijd tegen de klimaatsveranderingen.

De Assemblee is ervan overtuigd dat er meer inspanningen moeten worden geleverd inzake de ontwikkeling van nieuwe technologische procédés die bijdragen tot het absorberen van koolstofdioxide. Zij nodigt de Lidstaten dan ook uit om werk te maken van het opvangen en het opslaan van koolstofdioxide in de strijd tegen klimaatsveranderingen, alsook om het beleid en de internationale, nationale en lokale maatregelen voor de ontwikkeling van koolstofputten in de praktijk te brengen.

Verdwenen personen in Armenië, Azerbeidjaan en Georgië te wijten aan conflicten in de gebieden Nagorno-Karabach, Abchazië en Zuid-Ossetië (Resolutie 1553 en aanbeveling 1797)

De Assemblee betreurt het dat, meer dan twaalf jaar na het einde van de vijandelijkheden, de kwestie van de verdwenen personen in Armenië, Azerbeidjaan en Georgië nog steeds niet geregeld is. Niet alleen blijft de kwestie zorgen voor veel leed in de families van de verdwenen personen, maar zij voedt ook de spanningen in de regio en belemmert de inspanningen om een vreedzame oplossing te vinden voor de conflicten in de regio's van Nagorno-Karabach, Abchazië en Zuid-Ossetië.

Volgens de Assemblee gaat het om een humanitair probleem met implicaties inzake mensenrechten en internationaal humanitair recht. De kwestie van de verdwenen personen mag dan ook niet worden behandeld als een politieke kwestie, en zou dan ook niet mogen afhangen van de politieke regeling van de conflicten in de regio.

In haar resolutie somt de Assemblee een reeks voorstellen op die er meer bepaald op gericht zijn om een akkoord te vinden over geconsolideerde lijsten van verdwenen personen, om een multilateraal samenwerkingsmechanisme uit te werken tussen de verschillende commissies belast met het vraagstuk van de verdwenen personen, en om zich samen in te zetten voor de opsporing, de signalisatie, de identificatie en de tenlasteneming van de menselijke overschotten. Zij herinnert er tevens aan dat de families van de verdwenen personen nood hebben aan een sociale, materiële en psychologische steun, en dat de gedachtenis van de verdwenen personen geëerbiedigd moet worden.

Eerbiediging van het gelijkheidsprincipe in de burgerlijke wetgeving (Aanbeveling 1798)

De Assemblee is tevreden met de recente ontwikkelingen in verschillende Lidstaten die een betere eerbiediging van het gelijkheidsbeginsel van de geslachten waarborgen in het burgerlijk recht.

De Assemblee blijft evenwel verontrust door het feit dat in vele rechtsdomeinen vrouwen nog steeds het slachtoffer zijn van discriminaties. Die discriminatie komt vooral veel voor in het persoonlijk statuut en in het familierecht, zowel in de nationale als in de internationale wetgeving.

In haar aanbeveling vraagt de Assemblee aan het Ministercomité om een nieuw protocol uit te werken bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens waarin de gelijkheid tussen mannen en vrouwen wordt ingeschreven als een fundamenteel recht dat primeert op elke bepaling die voortkomt uit of toepasselijk is overeenkomstig een verdrag of het internationaal privaatrecht.

In de tussenfase nodigt de Assemblee de Lidstaten uit om de gelijkheid van de geslachten te waarborgen in het burgerlijk recht, door hun eigen nationale wetgeving te herzien (met inbegrip van het persoonlijk statuut van vrouwen, de wetgeving inzake huwelijk en echtscheiding, alsook de regels inzake het overdragen van de familienaam van de moeder op haar kinderen) en door het herzien of, indien nodig, het heronderhandelen of het verwerpen van elke bepaling van bilaterale of multilaterale verdragen die zouden kunnen leiden tot het aannemen van discriminatoire regels van buitenlands recht, met inbegrip van regels die polygame huwelijken en verstoting toestaan.

Belangenconflict (Resolutie 1554)

De Assemblee drukt erop dat transparantie en verantwoordelijkheid de sleutelstenen zijn van een efficiënte democratie en behoorlijk bestuur op nationaal en internationaal niveau. Het vertrouwen dat het brede publiek stelt in de manier waarop parlementsleden hun functie uitoefenen, berust in grote mate op de veronderstelling dat zij in het parlement geen zaken behandelen waarin zij tegenstrijdige beroeps- of persoonlijke belangen hebben. Dat principe is *mutatis mutandis* van toepassing op internationale parlementaire instellingen.

Dientengevolge zal een lid van de Assemblee, alvorens als rapporteur te worden aangesteld in commissie, elk beroeps-, persoonlijk, financieel of economisch belang moeten meedelen dat pertinent of strijdig zou kunnen zijn met het onderwerp van het verslag of met het land in kwestie. De Assemblee meent eveneens dat haar leden moeten aangemoedigd worden om mondelinge *ad hoc* verklaringen af te leggen alvorens zij het woord nemen in de plenaire zitting of in commissie betreffende een onderwerp over een domein waarin ze een dergelijk belang hebben.

Indien een rapporteur zou hebben nagelaten een pertinent of een tegenstrijdig belang mee te delen, of een valse verklaring zou hebben afgelegd, is de bevoegde commissie gemachtigd hem te ontheffen van zijn functies.

De situatie van de inwoners van de zones van Akrotiri en Dhekelia die onder Britse soevereiniteit zijn geplaatst (Resolutie 1555)

De resolutie behandelt een aantal kwesties inzake de mensenrechten die betrekking hebben op de inwoners van de zones geplaatst onder Britse soevereiniteit (ZBS) in Cyprus. Die inwoners hebben klachten betreffende beperkingen inzake het gebruik van gronden die zich bevinden in de ZBS, betreffende het lawaai van vliegtuigen die de militaire basis van Akrotiri aandoen, en zijn meer in het bijzonder bezorgd op het gebied van volksgezondheid, meer bepaald door de aanwezigheid van uiterst performante antennes in Akrotiri.

Om te beginnen, onderstreept de Assemblee het belang dat zij hecht aan de niet-discriminatoire toepassing van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens in het hele grondgebied van de Lidstaten.

Zonder zich uit te spreken over de legitimiteit van de aanwezigheid van ZBS in Cyprus, meent de Assemblee dat het principe van de niet-discriminatoire toepassing van het Verdrag moet gelden voor de inwoners van de ZBS, van wie de rechten op dezelfde manier beschermd moeten worden als die van de andere Cyprioten.

In haar resolutie formuleert de Assemblee een aantal concrete voorstellen aan het adres van de Britse autoriteiten om tegemoet te komen aan de bezwaren van de inwoners.